

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 171/06
26.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном до судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић, Љубице Милутиновић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене Републике Србије – Министарства унутрашњих послова, чији је законски заступник Републички јавни правобранилац, ради поништаја одлуке о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Суботици Гж. 1. 269/2005 од 31.10.2005. године, у седници одржаној дана 26.04.2006. године донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Суботици Гж. 1.269/2005 од 31.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Суботици Гж.1.269/2005 од 31.10.2005. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Суботици бр. П 1 58/05 од 14.09.2005. године, којом је одбијен тужбени захтев ради поништаја решења помоћника министра – начелника Ресора, РС МУП број 118-937/2004 од 29.12.2004. године и решења министра Унутрашњих послова 01 бр. 1228/2005 од 08.02.2005. године, те захтев ради враћања тужиоца на рад као и захтев ради накнаде трошкова приговора у износу од 11.250,00 динара и накнаде трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5, 7, 9 и 12. Закона о парничног поступку и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничног поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности и на коју се у ревизији указује. Ови процесни недостаци се могу односити само на тужиоца као странку која је изјавила ревизију, а не на супротну страну и зато нису били предмет испитивања другостепене пресуде.

Неосновани су и наводи ревизије да је учињена битна повреда поступка из члана 361. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку јер суд није засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака у смислу члана 3. став 3. Закона о парничном поступку.

Такође су неосновани наводи ревизије да је у поступку учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку, јер је тужилац у поступку био заступан од стране адвоката којем је достављање извршено у смислу одредбе члана 132. став 2. Закона о парничном поступку.

Није учињена ни битна повреда из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку јер су нижестепене пресуде јасне, образложене и непротивречне, садрже све разлоге о одлучним чињеницама.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен у Министарству унутрашњих послова Републике Србије – Ресор јавне безбедности. Решењем тужене од 29.12.2004. године тужиоцу је престао радни однос код тужене закључно са 31.12.2004. године, због стицања права на пензију у смислу члана 41. Закона о унутрашњим пословима. Приговор тужиоца одбијен је решењем тужене од 08.02.2005. године. У време доношења решења о престанку радног односа тужилац је навршио 53 године живота, имао је више од 20 година стажа осигурања и више од 10 година радног стажа на пословима на којима се стаж осигурања рачуна у увећаном трајању.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац испунио услове за доношење побијаног решења о престанку радног односа.

Према одредбама члана 41. Закона о унутрашњим пословима Републике Србије, овлашћеном службеном лицу и раднику на одређеним дужностима може престати радни однос са правом на пензију и пре

испуњења општих услова за стицање пензије, ако има најмање 20 година пензијског стажа, од којих најмање 10 година радног стажа на пословима на којима се стаж осигурања рачуна у увећаном трајању. Доношење оспореног решења о престанку радног односа тужиоца није условљено сагласношћу тужиоца, како се неосновано истиче у ревизији, већ је то овлашћење тужене које зависи од дискреционе оцене, како се правило наводи у нижестепеним пресудама.

То су разлози што је Врховни суд, поступио у смислу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн

PAGE